

Atferdsproblemer blant barn og unge. Teoretiske og praktiske tilnærminger

Sturla Fossum

Thomas Nordahl, Mari-Anne Sørli, Terje Manger og Arne Tveit | **Atferdsproblemer blant barn og unge. Teoretiske og praktiske tilnærminger** Fagbokforlaget, 2005. 296 sider

Boka har utgangspunkt i et veiledningsmateriell om alvorlige atferdsproblemer i skolen, skrevet på oppdrag av Læringscenteret (nå Utdanningsdirektoratet). Denne rapporten er omarbeidet og utvidet ved at mer høyfrekvente, men mindre alvorlige atferdsproblemer også omtales. Det er fire forfattere med ulik erfaringsbakgrunn i arbeid med atferdsproblemer. Boka henvender seg til alle som arbeider med barn og unge med atferdsproblemer.

Forfatterne har valgt å dele boka inn i to deler. Del en omhandler teoretiske tilnærminger til hvordan atferdsproblemer kan forstås og forklares. Del to fokuserer på det praktiske handlingsaspektet.

Dette er en god bok. Den er velskrevet, faglig oppdatert (å lese referanselistene er en fryd!), og forfatterne evner å gi gode og forståelige forklaringer på komplekse problemstillinger. Det er ett forhold som etter min vurdering svekker bokas kvaliteter noe. I del to, som altså presenterer praktisk arbeid og ikke minst *nødvendigheten* av å samarbeide og *hvordan* fagfolk faktisk kan samarbeide, lykkes ikke forfatterne helt i å oppfylle sine intensjoner. Del en gir en god innføring i kompleksiteten i barns og unges atferdsproblemer. Del to omhandler altså praksis. Men de praktiske beskrivelsene av samarbeid i andre etater og enheter enn barnehage/skole/PP-tjeneste er noe utilstrekkelige. Jeg synes samarbeid innenfor barnevern og psykisk helsevern og ikke minst på tvers av de ulike tjenestenivåene er viet for liten plass.

Bokas praktiske perspektiv er viktig, og det er på mange vis denne delen som skiller boka fra andre, mer teoretiske bøker om utagerende barn og unge. Boka kan bli svært nyttig for både studenter og praktikere, fra ulike faglige ståsteder. At forfatterne kun lykkes delvis, fører jo dessverre til at bokas andre del blir noe mindre relevant for yrkesgrupper i barnevern og psykisk helsevern. Jeg vil imidlertid få tilføye at boka ikke er uten relevans for de nevnte gruppene. Jeg vil oppfordre forfatterne og forlaget til å planlegge en utgave nummer to der et fokus på de nevnte yrkesgruppene og fagfeltene vies større plass enn tilfellet er nå.

Denne boka er meget god, og resultatet er absolutt vellykket, men jeg tror altså at den kunne blitt enda bedre og ytterligere mer faglig relevant med økt vekt på tverrfaglig og tverretatlig samarbeid.